Temps Ordinari - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

Per JosepMB el dl., 18/11/2024 - 00:00

Dn 7,13-14
Ap 1,5-8
Jn 18,33b-37

Aquest fragment de l'Evangeli de Joan ens dóna el veritable caràcter i origen de la reialesa de Jesús.

Ponç Pilat és el governador romà de Judea. Té el poder de Roma sobre les seves espatlles: el poder d'imposar impostos, el poder sobre les legions de soldats, el poder de la vida i la mort. Però, amb tot aquest poder, és feble. Per por de perdre el càrrec, s'enfonsa i fa matar un innocent. Tres anys després s'exilià a la Gàl.lia on morí.

Jesús, en canvi, no té poder. És membre d'una minoria menyspreada, un predicador itinerant sense casa, sense seguretats materials. Com ell diu, el seu regne no és d'aquest món. Però ell és un rei, i després de la seva mort puja al cel, on està entronitzat a la dreta de Déu. A partir d'aquí és Senyor de la història i Rei de l'Univers.

Què aprenem d'això?

Primer, aprenem que Jesús és rei per una raó. No només ens porta la veritat sobre Déu, sinó també la veritat sobre nosaltres mateixos. Aprenem que viure pel poder, els plaers i les millores d'aquest món no té sentit. Com Pilat morirem, i llavors què tindrem? Jesús ens ofereix un regne en el qual viurem, ara i sempre, en presència de Déu, plens de coneixement i amor. Tot allò noble, que esperem en aquesta vida, serà nostre.

En segon lloc, aprenem que Jesús hauria de ser el rei de la meva vida. Els reis tenen dominis. Si Jesús és rei, hem d'obeir els seus manaments. Però em pregunto si no ens enganyen més les coses d'aquest món. Ens preocupa quants diners hem d'estalviar per donar seguretat a la nostra vellesa. Ens preocupa si els nostres fills tindran les oportunitats que creiem que haurien de tenir: una bona educació, bones perspectives de feina, de vida segura. En canvi, si seguim Jesús, aleshores la nostra preocupació és pels altres, pel captaire de la cantonada del carrer per on conduïm, i caminem, pels sense sostre, pels refugiats, pels assassinats massius quotidians al nostre món, pel deteriorament de la relació amb la Creació.

En tercer lloc, ens preocuparà la propagació del regne de Crist. Els altres ens veuen com vivim una vida que desafia la seva recerca egoista d'un mateix. Ens veuen només com a bones persones, que és el mínim que podem esperar els uns dels altres. ¿Quantes persones han vingut a tu i han dit que se senten atretes per la vida de fe que vius o, en paraules de Sant Pere, t'han preguntat pel motiu de la teva esperança en aquest món tan trencat i miserable?

La festa de Crist Rei sempre ens submergeix en una renovació del meu compromís baptismal amb Jesús, a la vida a la qual em vaig comprometre en la confirmació, al rebre el ministeri sacerdotal d'ordenació, en les promeses del matrimoni, en el SI primerenc, que vaig donar al Senyor, quan em vaig sentir cridat pel meu nom en la meva vida.

Quan responc a aquesta renovació, quan torno a posar els seus ensenyaments al cor i m'inspiro en ells com a llei de vida, aleshores m'omplo d'una alegria que els altres poden veure. Renovem doncs, avui, Solemnitat de Crist Rei, la nostra fe en Ell li em deixo portar cap a un renovat compromís en fer créixer aquest "regne que no és d'aquest món" Tenim el proper Advent com un temps per renovar el nostre compromís i viure en "l'esperança joiosa" de la benaurada vinguda del nostre Salvador, Jesucrist.

ETIQUETES
VERITAT REIALESA TESTIMONI COMPROMÍS